

Sygn. akt II PK 14/05

POSTANOWIENIE

Dnia 19 maja 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Andrzej Wasilewski

w sprawie z powództwa I.W.

przeciwko Krajowej Stacji Chemiczno - Rolniczej w W. Okręgowej Stacji Chemiczno - Rolniczej w K.

o uznanie wypowiedzenia umowy o pracę za bezskuteczne,,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Spółecznych i Spraw Publicznych w dniu 19 maja 2005 r.,

kasacji powódki od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Spółecznych w K.

z dnia 29 października 2004 r., sygn. akt IV Pa .../04,

odmawia przyjęcia kasacji do rozpoznania.

U z a s a d n i e

Sąd Okręgowy w K. wyrokiem z dnia 29 października 2004 r. (IV Pa .../04) oddalił apelację powódki – I. W. od wyroku Sądu Rejonowego w K. z dnia 6 sierpnia 2004 r. (IV P ../04) oddalającego jej powództwo przeciwko Krajowej Stacji Chemiczno-Rolniczej w W. – Okręgowej Stacji Chemiczno-rolniczej w K. o uznanie wypowiedzenia umowy o pracę za bezskuteczne.

W kasacji od powyższego wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 29 października 2004 r. pełnomocnik powódki zarzucił naruszenie: po pierwsze – art. 30 § 4, art. 38 § 1 i art. 8 k.p. przez przyjęcie, że „osiągnięcie wieku emerytalnego przez pracownika jest w świetle obowiązującego prawa pracy przyczyną uzasadniającą rozwiązanie umowy o pracę pomimo, że powódka nie miała zamiaru

przejsć na emeryturę przed uzyskaniem uprawnień do otrzymania nagrody jubileuszowej za 40 lat pracy;" po drugie – art. 38 k.p. „przez nie wyjaśnienie okoliczności związanych z ewentualną ochroną stosunku pracy powódki w zakresie jej działalności związkowej wynikającą z ustawy z dnia 23.05.1991 r. o związkach zawodowych oraz ze Statutu NSZZ ‘Solidarność’.” Równocześnie, jako okoliczność uzasadniającą przyjęcie kasacji do rozpoznania pełnomocnik powódki wskazał potrzebę udzielenia odpowiedzi pytanie: „czy dotychczasowe orzecznictwo Sądu Najwyższego zawarte w uchwale pełnego składu IPIUS z dnia 27.06.1985 r., na które powołuje się strona powodowa oraz Sąd I i II instancji jest nadal aktualne w zakresie stosowania art. 45 k.p. pomimo zmian ustrojowych.” W konsekwencji, w kasacji sformułowany został wniosek o „zmianę zaskarżonego orzeczenia II instancji przez uwzględnienie powództwa w całości z uwzględnieniem zasądzenia na rzecz powódki od pozwanego kosztów zastępstwa prawnego za II instancję i za udział w postępowaniu kasacyjnym” ewentualnie o „uchylenie zaskarżonego orzeczenia II instancji w całości oraz o uchylenie w całości poprzedzającego go wyroku Sądu Rejonowego (...) i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji z uwzględnieniem kosztów postępowania wg norm przepisanych.”

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja powinna czynić zadość szczególnym wymaganiom formalnym określonym w art. 393³ k.p.c., w tym – poza przytoczeniem podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia – powinna ona zawierać także „przedstawienie okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie” (art. 393³ § 1 pkt. 3 k.p.c.), które stanowią odrębny element formalny kasacji jako pisma procesowego. Oznacza to w szczególności, że w kasacji należy wykazać (*sic!*), iż w sprawie, której ona dotyczy, bądź „występuje istotne zagadnienie prawne” (art. 393 § 1 pkt 1 k.p.c. – *a contrario*), bądź „istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie” (art. 393 § 1 pkt. 2 k.p.c. – *a contrario*), bądź też „zaskarżone orzeczenie oczywiście narusza prawo” albo „zachodzi nieważność postępowania” (art. 393 § 2 k.p.c.). Wnoszący kasację nie może przy tym ograniczyć się do powtórzenia w jej treści jednego lub kilku

ustawowych sformułowań, do którego lub których pragnie nawiązać, jako do „okoliczności uzasadniającej rozpoznanie kasacji”, lecz obowiązany jest do profesjonalnego prawniczego uzasadnienia wskazanej lub wskazanych „okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji” i to w kontekście okoliczności faktycznych i prawnych tej sprawy, której kasacja ta dotyczy. Nie spełnienie tego wymagania kasacji stanowi tzw. brak istotny kasacji, bowiem kasacja taka nie czyni zadość wymaganiu formalnemu określonymu w art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c., a to w konsekwencji skutkować musi jej odmową jej przyjęcia do rozpoznania. Wymaganiu temu w żadnym razie nie czyni zadość lakoniczne wskazanie w *petitum* kasacji – jak to ma miejsce w niniejszej sprawie – na potrzebę udzielenia odpowiedzi pytanie: „czy dotychczasowe orzecznictwo Sądu Najwyższego zawarte w uchwale pełnego składu IPIUS z dnia 27.06.1985 r., na które powołuje się strona powodowa oraz Sąd I i II instancji jest nadal aktualne w zakresie stosowania art. 45 k.p. pomimo zmian ustrojowych.”

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy na podstawie art. 393⁷ § 1 k.p.c. w związku z art. 393 § 1 pkt 3 k.p.c. oraz art. 3 ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 13, poz. 98) orzekł jak w sentencji.

Teza:

Nie czyni zadość wymaganiu 'przedstawienia okoliczności uzasadniających przyjęcie kasacji do rozpoznania' (art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c.) lakoniczne na potrzebę udzielenia odpowiedzi pytanie: „czy dotychczasowe orzecznictwo Sądu Najwyższego zawarte w uchwale pełnego składu IPIUS z dnia 27.06.1985 r., na które powołuje się strona powodowa oraz Sąd I i II instancji jest nadal aktualne w zakresie stosowania art. 45 k.p. pomimo zmian ustrojowych.”